

آیا حامد کرزی درست می گوید که هیچ زمام داری خط دیورند را به رسمیت نشناخته اند؟ محمد اکرم اندرسون

بر خلاف ادعای کرزی، خط دیورند را پنج تن از پادشاهان افغانستان به رسمیت شناخته اند:

1- امیر عبدالرحمن خان پس از یک ماه مذاکره با سرهنگی مارتمنر دیورند Sir Henry Mortimer Durand وزیر خارجه هند بریتانی معا هده دیورند را در 12 نوامبر 1893 میلادی غرض تعیین مرز شرقی و جنوبی افغانستان امضا کرد که به توافقنامه دیورند مشهور شد.

2- پس از وفات امیر عبدالرحمن، پسرش سردار حبیب الله تایید و پذیرش معاهده دیورند را در معاهده 21 مارچ 1905 با "لویس دبلیو دن" Louis W.Dane سکرتر امور خارجه حکومت هند بریتانی امضا کرد.

3- پس از امیر حبیب الله که امان الله خان به سلطنت رسید، توافقنامه دیورند را دو بار و در دو معاهده جداگانه تایید کرد و پذیرفت:

نخستین معاهده امان الله خان با انگلیس ها پس از جنگی که به سومین جنگ افغان و انگلیس و جنگ استقلال مشهور است بنام قرارداد صلح در راولپنڈی به امضاء رسید. این معاهده در 8 آگسٹ 1919 بنام "عهدنامه صلح" فیما بین دولت بھیه بریانیه و دولت مستقله افغانستان" میان علی احمدخان وزیر داخله، "سرهملتون گرانت" سکرتر امور خارجه امضا شد که در ماده پنجم آن نگاشته شده است:

«دولت افغانستان سرحد بین هندوستان و افغانستان را که امیر مرحوم قبول نموده بودند قبول مینمایند و نیز متعهد میشوند که قسمت تحديد نشده خط سرحد طرف مغرب خیر در جاییکه حمله آوری از جانب افغانستان در این زمان واقع شد بواسطه کمیشن دولت بھیه بریانیه تعیین نمایند قبول بکنند عساکر دولت بھیه بریانیه بر آن سمت در مقامات حالیه خود خواهند ماند تا وقتیکه تحديد حدود مذکور بعمل بیاید.»

دومین معاهده میان امان الله خان و انگلیس ها در 22 نوامبر 1921 توسط محمود طرزی وزیر خارجه افغانستان و "سرهنگی دابس" Sir Henry R.C.Dobbs به امضاء رسید. این معاهده متشکل از 14 ماده بود که در ماده دوم آن مرز دیورند به عنوان مرز رسمی افغانستان و قلمرو هند بریتانی پذیرفته شد. در این ماده گفته می شود:

«دولتین علیتین بالمقابل سرحد هندوستان و افغانستان را بطوریکه دولت علیه افغانستان بموجب ماده پنجم عهدنامه که بتاریخ 8 ماه آگسٹ سنه 1919 عیسوی مطابق ذیقعده الحرام سنه 1337 هجری در راولپنڈی انعقاد یافته است قبول کرده بود، قبول مینماید. . .»

4- پس از امان الله خان، محمد نادر شاه با بریتانیا به عنوان اولین کشور خارجی

مناسبات دیپلماتیک برقرار کرد. او برادر خود سردار شاه ولی را به حیث وزیر مختار و نماینده خاص به لندن فرستاد. سپس "سر ریچارد مکوناچی" Richarad Maconachie Sir به عنوان نماینده شاه بریتانیا به کابل آمد.

سردارشاه ولی پس از ورود به لندن از طریق تبادله یاد داشت دیپلماتیک با "آرتور هیند یر سن" Arthur Henderson وزیر خارجه بریتانیا در 6 جولای 1930 معاہده سال 1921 را مورد تأیید قرار داد. در ماده دوم این یاد داشت گفته می شود: «در پاسخ [به یاد داشت شما] من نیز افتخار دارم تا رسماً ضبط نمایم که درک ما نیز همین است که این دو معاہده [معاهده 1921 و معاهده تجارتی چون 1923] دارای اعتبار تام بوده و کاملاً مرعی الاجرا میباشند.»

ریچارد مکوناچی پس از ورود به کابل و احرار سفارت از سیاست محمد نادرشاه در مورد آنسوی دیورند میگوید: «هیچگونه مداخله در ساقه ماورای سرحدات افغانستان وجود ندارد و طرز العمل امان الله خان در تخریش ترکستان روسی از یکطرف و هند از جانب دیگر اکنون به کلی متوقف گردیده است. این نوع سیاست و روش مطابق عقل و منطق است و هیچ دلیلی وجود ندارد که در روش صمیمانه آن شک و تردید ایجاد کند»

5- پس از محمد نادرشاه که پسرش محمد ظاهر به سلطنت افغانستان رسید، توافقنامه دیورند تا سال 1949 مورد پذیرش و تایید شاه موصوف قرار داشت. فقط در این سال بود که شورای ملی افغانستان لغو توافق نامه دیورند و سایر توافقنامه ها میان افغانستان و هند بریتانیایی را اعلام کرد.